

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-85-155>

УДК 338.242.4:334.012.64

ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА СТИМУЛЮВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО ВИРОБНИЦТВА ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ

STATE POLICY FOR STIMULATING NATIONAL PRODUCTION AS A DRIVER OF ENTERPRISE DEVELOPMENT

Сало Яна Вікторівнакандидат економічних наук, доцент,
Одеський національний економічний університет
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1066-783X>**Salo Yana**

Odesa National Economic University

У статті розглянуто вплив державної політики на стимулювання національного виробництва в якості важливого чинника розвитку підприємств в умовах економічної трансформації, посилення глобальної конкуренції та зростання ролі інтелектуалізації в економіці. Визначено сутність державної політики стимулювання національного виробництва та охарактеризовано її основні інструменти. Особливу увагу приділено аналізу державної політики «Зроблено в Україні» як комплексного механізму підтримки підприємств, що поєднує фінансові, інституційні та організаційні інструменти впливу. Проаналізовано практичні результати реалізації цієї політики на основі статистичних даних, зокрема у сфері пільгового кредитування, грантової підтримки, розвитку індустріальних парків, локалізації у публічних закупівлях, стимулювання внутрішнього попиту та підтримки малого бізнесу. Зроблено висновок та окреслено перспективи подальших досліджень.

Ключові слова: державна політика, національне виробництво, розвиток підприємства, стимулювання підприємництва, інтелектуалізація економіки, підтримка бізнесу.

The article examines state policy for stimulating national production as an important factor in enterprise development under conditions of economic transformation, intensifying global competition, and the growing role of intellectualization in the economy. It is emphasized that support for domestic producers is significant not only for short-term economic recovery but also for creating long-term conditions for enhancing enterprise competitiveness, modernizing production, developing the domestic market, and generating high value-added products. The paper summarizes the scientific approaches of Ukrainian scholars to understanding state regulation of the economy, stimulation of entrepreneurship, innovative development, and the transition to a knowledge-based economy. The essence of state policy for stimulating national production is defined, and its main instruments are characterized. Particular attention is paid to the analysis of the "Made in Ukraine" policy as a comprehensive mechanism for supporting enterprises, combining financial, institutional, and organizational tools. The practical results of the policy implementation are analyzed based on statistical data, particularly in the areas of preferential lending, grant support, industrial park development, localization in public procurement, stimulation of domestic demand, and support for small businesses. The study shows that the implementation of these programs contributes to increased entrepreneurial activity, improved access to financial resources, job creation, production modernization, and enhanced investment activity. Special attention is given to the relationship between state policy for stimulating national production and the processes of intellectualization of enterprise development. It is highlighted that support for innovation, technological upgrading, digitalization of business processes, and the development of the processing industry creates a foundation for the transition of enterprises to innovation-oriented models of operation.

Keywords: state policy, national production, enterprise development, entrepreneurship stimulation, intellectualization of the economy, business support.

Постановка проблеми. Посилення глобальної конкуренції, трансформація економічних систем та необхідність відновлення національної економіки актуалізують питання

формування ефективної державної політики, спрямованої на стимулювання розвитку вітчизняного виробництва. Для України це завдання набуває особливого значення в умо-

вах структурних дисбалансів, зниження промислового потенціалу та потреби у формуванні стійкої моделі економічного зростання. Підтримка національного виробника розглядається не лише як інструмент короткострокового економічного відновлення, але й як важливий чинник довгострокового розвитку підприємств, підвищення їх конкурентоспроможності та адаптації до змін зовнішнього середовища. У цьому контексті державна політика має забезпечувати не тільки фінансову підтримку суб'єктів господарювання, але й створювати умови для модернізації виробництва, впровадження інновацій та розвитку підприємницького середовища. Особливого значення набуває вплив державних стимулюючих програм на процеси інтелектуалізації економіки, що характеризуються зростанням ролі знань, технологій та нематеріальних активів у формуванні вартості продукції та забезпеченні розвитку підприємств. Перехід до моделі економіки, заснованої на створенні доданої вартості, потребує активної участі держави у формуванні відповідних інституційних умов та механізмів підтримки. Практичним втіленням такої політики є реалізація в Україні комплексу заходів, об'єднаних у межах державної політики «Зроблено в Україні», спрямованої на підтримку національного виробництва, стимулювання підприємницької активності та розвиток промисловості. Водночас питання оцінки впливу цієї політики на розвиток підприємств, а також визначення її ролі у процесах інтелектуалізації економіки залишаються недостатньо дослідженими та потребують подальшого наукового обґрунтування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Проблематика державного регулювання економіки та стимулювання розвитку підприємництва широко представлена у працях українських науковців, які досліджують як теоретичні засади державної економічної політики, так і практичні механізми її реалізації. Значний внесок у розвиток теорії державної економічної політики здійснили українські вчені, зокрема Ю. Багал, який розглядає державну політику як ключовий інструмент забезпечення інноваційного розвитку та переходу до економіки знань. У його працях обґрунтовано необхідність активної ролі держави у формуванні пріоритетів технологічного розвитку та стимулюванні інноваційних процесів [1]. Питання інноваційного розвитку та інтелектуалізації економіки також досліджує І. Єгоров, який акцентує увагу на значенні

науково-технологічного потенціалу та державної політики у забезпеченні довгострокового економічного зростання [2]. Його наукові підходи дозволяють розглядати державне регулювання як фактор формування інноваційної моделі розвитку економіки. Окрему увагу дослідники приділяють проблемам функціонування системи підтримки підприємництва. Так, у дослідженні У. Бережницької визначено роль інституцій підтримки малого та середнього бізнесу як важливого елементу економічної системи, що забезпечує розвиток підприємництва, зниження безробіття та формування стабільного економічного середовища [3]. У сучасних умовах значна частина наукових досліджень присвячена трансформації державної політики в умовах кризових явищ та воєнного стану. Зокрема, у працях українських авторів підкреслюється, що державна підтримка підприємств є необхідною умовою адаптації економіки до зовнішніх викликів, а також інструментом відновлення національного виробництва та забезпечення економічної стійкості [4]. Водночас у наукових працях наголошується на необхідності вдосконалення механізмів державного регулювання, зокрема шляхом підвищення ефективності інституційної інфраструктури підтримки бізнесу, розвитку партнерських відносин між державою та підприємствами, а також стимулювання інноваційної діяльності [5]. Незважаючи на значну кількість досліджень, питання оцінки впливу сучасних державних програм стимулювання національного виробництва, зокрема політики «Зроблено в Україні», на розвиток підприємств у контексті інтелектуалізації економіки залишаються недостатньо розкритими. Це зумовлює необхідність подальших наукових досліджень у цьому напрямі.

Формулювання цілей статті. Метою статті є дослідження впливу державної політики стимулювання національного виробництва на розвиток підприємств та визначення її ролі у забезпеченні процесів інтелектуалізації економіки. Досягнення поставленої мети передбачає розкриття сутності державної політики стимулювання національного виробництва та визначення її ключових інструментів, дослідження особливостей реалізації державної політики «Зроблено в Україні» як механізму підтримки підприємств, аналіз впливу державних стимулюючих заходів на розвиток підприємств на основі статистичних даних, а також обґрунтування ролі державної політики у формуванні умов інтелектуалізації

економіки та визначення напрямів підвищення ефективності державної підтримки національного виробництва в сучасних умовах.

Виклад основного матеріалу дослідження. Державна політика стимулювання національного виробництва є важливим елементом економічної політики країни, спрямованим на формування сприятливих умов для розвитку вітчизняних підприємств, підвищення їх конкурентоспроможності та забезпечення стійкого економічного зростання. Її реалізація передбачає застосування комплексу інструментів економічного, фінансового та інституційного характеру, які забезпечують підтримку суб'єктів господарювання, активізацію підприємницької діяльності та модернізацію виробничого потенціалу. У науковій літературі державна політика у сфері стимулювання виробництва розглядається як система цілеспрямованих заходів, що спрямовані на розвиток внутрішнього ринку, підтримку національного виробника та формування конкурентних переваг економіки [6]. Вона охоплює такі напрями, як фінансова підтримка підприємств, податкове стимулювання, розвиток інфраструктури, сприяння інноваційній діяльності та створення інституційних умов для ведення бізнесу.

Необхідність реалізації такої політики в Україні зумовлена наявністю структурних дисбалансів в економіці, зокрема низькою часткою промисловості у структурі валової доданої вартості, яка коливається на рівні близько 19% (2024 р.) [7]. Водночас стратегічні орієнтири економічного розвитку передбачають підвищення цього показника, що потребує активного державного втручання та стимулювання розвитку виробничого сектору. Така трансформація є критично важливою для переходу від сировинної моделі економіки до моделі, орієнтованої на створення продукції з високою доданою вартістю. У цьому контексті державна політика стимулювання національного виробництва виступає не лише як інструмент підтримки окремих підприємств, але й як фактор структурної перебудови економіки, що сприяє розвитку внутрішнього виробництва, підвищенню рівня зайнятості та формуванню стійких економічних зв'язків. Вона створює передумови для активізації інвестиційних процесів, впровадження інновацій та розвитку підприємств на засадах ефективного використання ресурсів. Зростання ролі знань, технологій та нематеріальних активів у сучасній економіці обумовлює необхідність розгляду державної політики стимулювання

виробництва у контексті процесів інтелектуалізації. Саме державні механізми підтримки здатні сприяти переходу підприємств до інноваційних моделей розвитку, орієнтованих на створення конкурентоспроможної продукції та формування довгострокових переваг. У зв'язку з цим державна політика стимулювання національного виробництва набуває стратегічного значення як чинник розвитку підприємств в умовах інтелектуалізації економіки.

В умовах необхідності забезпечення економічного відновлення та формування стійкої моделі розвитку національної економіки особливого значення набуває реалізація ефективної державної політики стимулювання виробництва. В Україні одним із ключових напрямів такої політики є ініціатива «Зроблено в Україні», яка має комплексний характер та спрямована на підтримку вітчизняного бізнесу, розвиток виробничого сектору та формування доданої вартості всередині країни [8]. Особливістю цієї політики є її системність та багаторівневий характер, що проявляється у поєднанні фінансових, інституційних та організаційних інструментів впливу на розвиток підприємств. На відміну від фрагментарних заходів підтримки, політика «Зроблено в Україні» орієнтована на формування цілісного механізму стимулювання підприємницької активності, що охоплює різні етапи життєвого циклу підприємств – від започаткування бізнесу до його масштабування та виходу на зовнішні ринки. Ключовим елементом реалізації державної політики є фінансові інструменти підтримки, серед яких вагоме місце займають грантові та мікрогрантові програми. Їх впровадження спрямоване на активізацію підприємницької діяльності, зниження бар'єрів входу на ринок та стимулювання створення нових виробничих підприємств. За офіційними даними, державну підтримку в межах відповідних програм отримали близько 90 тис. підприємств, що свідчить про масштабність реалізації політики та її орієнтацію на широкий сегмент малого та середнього бізнесу. Важливою складовою державної політики є також стимулювання розвитку промисловості як основи формування продукції з високою доданою вартістю. У цьому напрямі реалізуються заходи, спрямовані на модернізацію виробничих потужностей, впровадження інноваційних технологій та підвищення ефективності використання ресурсів. Загальний обсяг державних інвестицій у межах відповідних програм перевищує 5,6 млрд грн, що свідчить

про активну роль держави у підтримці виробничого сектору та формуванні інвестиційних стимулів для підприємств.

Окрему увагу в межах політики «Зроблено в Україні» приділено інституційному забезпеченню розвитку підприємництва. Це проявляється у спрощенні доступу до фінансових ресурсів, розвитку інфраструктури підтримки бізнесу, удосконаленні регуляторного середовища та формуванні сприятливого підприємницького клімату. Такі заходи сприяють зниженню транзакційних витрат для підприємств, підвищенню рівня їх адаптивності до змін ринкового середовища та створенню передумов для довгострокового розвитку. Важливою особливістю зазначеної політики є її орієнтація на розвиток внутрішнього ринку та одночасне стимулювання експортної діяльності підприємств. Формування позитивного іміджу української продукції, підтримка локалізації виробництва та заохочення споживання національних товарів виступають важливими чинниками зміцнення конкурентних позицій вітчизняних підприємств як на внутрішньому, так і на зовнішніх ринках. З огляду на сучасні тенденції розвитку економіки, важливим аспектом державної політики є її спрямованість на підтримку процесів інтелектуалізації. Це проявляється у стимулюванні впровадження інновацій, розвитку технологічних рішень, підвищенні ролі знань та нематеріальних активів у діяльності підприємств. Таким чином, державна політика «Зроблено в Україні» виступає не лише як інструмент короткострокової підтримки бізнесу, але й як фактор трансформації економічної моделі у напрямі підвищення її інноваційності та конкурентоспроможності. Зазначені інструменти державної політики формують підґрунтя для розвитку підприємств, що зумовлює необхідність оцінки їх практичного впливу на результати господарської діяльності.

Оцінка ефективності державної політики стимулювання національного виробництва передбачає аналіз її впливу на розвиток підприємств як на мікро-, так і на макроекономічному рівнях. Реалізація політики «Зроблено в Україні» дозволяє простежити взаємозв'язок між застосуванням інструментів державної підтримки та змінами у функціонуванні суб'єктів господарювання, що проявляється у зростанні підприємницької активності, розширенні виробництва та підвищенні рівня зайнятості.

Серед ключових інструментів державної політики стимулювання національного

виробництва важливе місце займає механізм пільгового кредитування бізнесу, який передбачає компенсацію державою різниці між ринковими та пільговими відсотковими ставками. Такий підхід дозволяє підприємствам залучати фінансові ресурси на більш вигідних умовах та спрямовувати їх на модернізацію виробничих потужностей, впровадження енергоефективних рішень, розвиток розподіленої генерації, а також відновлення об'єктів, пошкоджених унаслідок воєнних дій. Упродовж 2024-2025 рр. суб'єкти господарювання отримали 56,4 тис. кредитів на загальну суму 198 млрд. грн., причому значна частина фінансування була спрямована на інвестиційні проекти та підтримку підприємств у прифронтових регіонах [9]. Вагомим напрямом державної підтримки є надання грантового фінансування для модернізації та розширення виробничих потужностей. У 2025 р. було розширено можливості програми, зокрема для підприємств, які зазнали втрат унаслідок військової агресії, що дало змогу отримувати фінансування на відновлення діяльності. Загалом протягом 2024-2025 рр. бізнесу було надано 707 грантів на суму 3,5 млрд. грн. Суттєву роль у стимулюванні виробничої діяльності відіграє розвиток індустріальних парків, які формують сприятливе середовище для запуску нових підприємств. Вони забезпечують доступ до промислових земельних ділянок, необхідної інфраструктури, виробничих приміщень, а також передбачають певні податкові та митні стимули для інвесторів. Протягом зазначеного періоду держава спрямувала 1,8 млрд. грн. на розвиток промислової інфраструктури індустріальних парків, у межах яких станом на кінець 2025 р. було збудовано або перебувало на етапі будівництва 37 заводів у різних регіонах України.

Важливим інструментом стимулювання національного виробництва є також політика локалізації у публічних закупівлях, яка забезпечує пріоритетний доступ українських виробників до державних та комунальних замовлень. Вона поширюється на 128 видів продукції промисловості, включаючи машинобудівну продукцію, транспортне обладнання, спеціалізовану техніку, а також окремі товари легкої промисловості та електротехнічної галузі. У 2026 р. мінімальний рівень локалізації було підвищено з 25% до 30%, що посилює стимули для розвитку внутрішнього виробництва [9]. Окремі державні програми мають подвійний ефект, поєднуючи соціальну та економічну функції. Зокрема, програма

«Шкільний автобус» сприяє розвитку транспортної інфраструктури у віддалених регіонах і водночас формує стабільний попит на продукцію вітчизняного машинобудування. У 2025 р. виробництво шкільних автобусів зросло на 47%, а упродовж 2024-2025 рр. було закуплено 1,3 тис. од. транспорту на суму 4,7 млрд. грн. Аналогічний мультиплікативний ефект демонструє програма «ЄОселя», яка стимулює розвиток будівельної галузі та суміжних виробництв. У 2024-2025 рр. 16,2 тис. українських родин придбали житло на суму 29,8 млрд. грн., що сприяло активізації попиту на будівельні матеріали та продукцію національного виробництва.

Важливим інструментом формування внутрішнього попиту є також програма національного кешбеку, яка стимулює споживачів обирати продукцію українських виробників. У межах програми нараховується кешбек за придбання понад 390 тис. товарів від майже 2 тис. виробників, а загальний обсяг придбаних товарів за час її реалізації становив близько 83,5 млрд. грн.

Окрему увагу приділено розвитку мікро- та малого підприємництва через грантові програми, зокрема «Власна справа», які спрямовані на створення та масштабування бізнесу. Упродовж згаданого періоду було надано 19,7 тис. мікрогрантів на суму 5 млрд. грн. Додатково реалізуються програми підтримки ветеранів та їхніх родин, у межах яких підприємці отримали 2,5 тис. грантів на суму 1,2 млрд. грн. Важливим інституційним елементом реалізації політики є створення мережі центрів підтримки підприємництва, які виконують функцію консультаційної та інформаційної підтримки бізнесу. Протягом двох років у всіх регіонах України було відкрито 100 таких офісів, фахівці яких надали понад 215 тис. консультацій щодо відкриття та розвитку бізнесу. Наведені дані свідчать, що політика «Зроблено в Україні» охоплює як стимули пропозиції, так і інструменти підтримки попиту, поєднуючи економічний, соціальний та інституційний ефекти.

Наведені результати державної підтримки мають значення не лише для активізації підприємницької діяльності, але й для формування передумов інтелектуалізації розвитку підприємств. Тенденції розвитку світової економіки характеризуються зростанням ролі знань, інновацій та нематеріальних активів, що обумовлює перехід до моделі інтелектуалізованої економіки. У цьому контексті державна політика стимулювання національного

виробництва набуває нового змісту, виступаючи не лише як інструмент підтримки підприємницької діяльності, але й як фактор трансформації підходів до управління розвитком підприємств. Вплив державної політики на процеси інтелектуалізації проявляється передусім через створення умов для переходу підприємств від традиційних моделей функціонування до інноваційно орієнтованих. Реалізація програм фінансової підтримки, модернізації виробництва та розвитку інфраструктури сприяє впровадженню сучасних технологій, підвищенню рівня автоматизації та цифровізації виробничих процесів. Це, у свою чергу, зумовлює зростання ролі інтелектуального капіталу у формуванні конкурентних переваг підприємств.

Одним із ключових напрямів впливу державної політики є стимулювання розвитку промисловості, що передбачає формування продукції з високою доданою вартістю. Такий підхід сприяє переходу від сировинної моделі економіки до моделі, заснованої на знаннях, інноваціях та технологічних рішеннях. Відповідно, підприємства змушені адаптуватися до нових умов, інвестуючи у розвиток персоналу, дослідження та розробки, а також у створення власних брендів і маркетингових стратегій. Суттєвим аспектом є також вплив державної політики на формування інноваційного середовища. Інструменти підтримки підприємництва, зокрема грантові програми, пільгове кредитування та стимули для інвестицій, створюють передумови для розвитку стартапів, технологічних компаній та інноваційних виробництв. Це сприяє формуванню екосистеми, в якій знання виступають ключовим ресурсом економічного розвитку. Важливу роль у процесах інтелектуалізації відіграє цифровізація бізнес-процесів, яка активізується завдяки державній підтримці. Використання цифрових технологій, автоматизації виробництва, впровадження інформаційних систем управління сприяють підвищенню ефективності діяльності підприємств та їх здатності до адаптації в умовах динамічного ринкового середовища. Отже, можна стверджувати, що державна політика стимулювання національного виробництва формує комплекс передумов для інтелектуалізації розвитку підприємств, забезпечуючи їх перехід до інноваційно орієнтованих моделей функціонування. Її вплив проявляється у підвищенні ролі знань, технологій та нематеріальних активів, що визначають конкурентоспроможність підприємств у сучасних умовах. Таким чином, державна політика

виступає не лише інструментом економічного регулювання, але й стратегічним фактором трансформації економіки у напрямі інтелектуалізації.

Висновки. Державна політика стимулювання національного виробництва відіграє важливу роль у забезпеченні розвитку підприємств та формуванні передумов для економічного відновлення. В умовах посилення глобальної конкуренції, воєнних викликів і необхідності структурних змін економіки вона виступає не лише інструментом підтримки бізнесу, але й чинником формування нової моделі економічного зростання, орієнтованої на створення продукції з високою доданою вартістю. Сучасна державна політика у цій сфері реалізується через поєднання фінансових, інституційних та організаційних механізмів, які охоплюють різні етапи розвитку підприємств. Політика «Зроблено в Україні» демонструє системний підхід до підтримки національного виробника, поєднуючи інструменти кредитування, грантового фінансування, стимулювання попиту, розвитку інфраструктури та сприяння інвестиційній активності. Така комплексність забезпечує не лише підтримку підприємств у короткостроковому періоді, але й створює умови для їх подальшого зростання та адаптації до змін ринкового середовища. Аналіз практичних результатів реалізації зазначеної політики свідчить про її вплив на активізацію підпри-

ємницької діяльності, розширення доступу до фінансових ресурсів, створення нових робочих місць та розвиток виробничого сектору. Водночас її дія виходить за межі окремих підприємств, формуючи мультиплікативний ефект для економіки в цілому через стимулювання внутрішнього попиту, інвестиційної активності та модернізації виробництва. Окрему увагу привертає взаємозв'язок державної політики стимулювання виробництва з процесами інтелектуалізації економіки. Реалізація відповідних програм сприяє поширенню інноваційних підходів у діяльності підприємств, розвитку технологічних рішень, цифровізації бізнес-процесів та підвищенню ролі знань і нематеріальних активів. У таких умовах змінюються підходи до управління розвитком підприємств, що дедалі більше орієнтуються на формування інтелектуального капіталу та довгострокових конкурентних переваг. Отже, державну політику стимулювання національного виробництва доцільно розглядати як важливий інструмент управління розвитком підприємств, який поєднує економічні та інституційні механізми впливу і водночас сприяє трансформації економіки у напрямі інтелектуалізації. Подальші дослідження можуть бути спрямовані на більш глибоку оцінку ефективності окремих інструментів цієї політики, а також на визначення напрямів її вдосконалення з урахуванням сучасних викликів та тенденцій розвитку економіки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Бажал Ю. Інноваційна економічна політика України: ліберальний поворот. *Економічні свободи для зміцнення соціально-економічного розвитку України в умовах глобальних трансформацій* / наук. ред. В. Юрчишин. Центр Разумкова. Київ: Заповіт, 2020. С. 38-44.
2. Єгоров І. Ю. Тенденції інноваційного розвитку в Україні на макrorівні: інституційний та кількісний аспекти. *Інноваційна екосистема України: мета-аналіз ключових понять та механізмів формування*. К., ЛОГОС, 2020. С. 27-42
3. Бережницька У. Б. Мале і середнє підприємництво – інститут розвитку національної економіки. *Підприємництво та інновації*. 2021. Вип. 17. С. 18-24.
4. Солоненко Ю. В., Панасюк П. І. Державна підтримка та стимулювання бізнесу України в умовах війни. *Галицький економічний вісник*. 2023. № 82(3). С. 190-200.
5. Трохимішин С., Булуй, О. Підтримка бізнесу в громадах в умовах війни. *Економіка та суспільство*. 2025. (77). DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-77-34>
6. Мельник Т. Ю. Державна підтримка та стимулювання розвитку бізнесу в Україні під час дії військового стану. *Економіка, управління та адміністрування*. 2022. № 2 (100). С. 3-11. DOI: [https://doi.org/10.26642/jen-2022-2\(100\)-3-11](https://doi.org/10.26642/jen-2022-2(100)-3-11)
7. Ukraine: Share of industry. URL: https://www.theglobaleconomy.com/Ukraine/share_of_industry/ (дата звернення: 11.04.2026).
8. Політика «Зроблено в Україні» розширює межі. URL: <https://ukurier.gov.ua/uk/articles/politika-zrobleno-v-ukrayini-rozshiryuye-mezhi/> (дата звернення: 11.04.2026).
9. 90 тисяч підприємців отримали державну підтримку за два роки роботи політики «Зроблено в Україні». URL: <https://me.gov.ua/News/Detail/a4cde983-ac8a-48b1-a90d-158790b39bf2?lang=uk-UA&ti->

tle=90-TisiachPidprimtsivOtrimaliDerzhavnuPidtrimkuZaDvaRokiRobotiPolitikizroblenoVUkraini (дата звернення: 11.04.2026).

REFERENCES:

1. Bazhal Yu. (2020) Innovatsiina ekonomichna polityka Ukrainy: liberalnyi povorot. Ekonomichni svobody dlia zmitsnennia sotsialno-ekonomichnoho rozvytku Ukrainy v umovakh hlobalnykh transformatsii [Innovative economic policy of Ukraine: a liberal turn. Economic freedoms to strengthen Ukraine's socio-economic development in the context of global transformations] / nauk. red. V. Yurchyshyn. Tsentrazumkova. Kyiv: Zapovit, 38-44.
2. Yehorov I. Yu. (2020) Tendentsii innovatsiinoho rozvytku v Ukraini na makrorivni: instytutsiinyi ta kilkisnyi aspekty. Innovatsiina ekosystema Ukrainy: meta-analiz kluchovykh poniat ta mekhanizmiv formuvannia [Trends in innovation development in Ukraine at the macro level: institutional and quantitative aspects. Innovation ecosystem of Ukraine: meta-analysis of key concepts and mechanisms of formation] K.: LOHOS, P. 27-42
3. Berezhnyska U. B. (2021) Male i serednye pidpryyemnytstvo – instytut rozvytku natsional'noyi ekonomiky [Small and medium-sized enterprises - an institute for the development of the national economy]. *Pidpryyemnytstvo ta innovatsiyi - Entrepreneurship and Innovation*, 17, 18-24.
4. Solonenko Yu. V., Panasiuk P. I. (2023) Derzhavna pidtrymka ta stymulivannia biznesu Ukrainy v umovakh viiny [State support and stimulation of business of Ukraine in the conditions of war]. *Halytskyi ekonomichnyi visnyk – Galician Economic Herald*, vol. 82(3), 190-200.
5. Trokhymyshyn S., Buluy, O. (2025) Pidtrymka biznesu v hromadakh v umovakh viyny [Business support in communities during wartime]. *Ekonomika ta suspilstvo - Economy and society*, (77). DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-77-34>
6. Melnyk T. Yu. (2022). Derzhavna pidtrymka ta stymulivannia rozvytku biznesu v Ukraini pid chas dii voiennoho stanu [State support and stimulation of business development in Ukraine during martial law]. *Ekonomika, upravlinnia ta administruvannia - Economics, management and administration*, 2(100), 3-11. DOI: [https://doi.org/10.26642/jen-2022-2\(100\)-3-11](https://doi.org/10.26642/jen-2022-2(100)-3-11)
7. Ukraine: Share of industry. Available at: https://www.theglobaleconomy.com/Ukraine/share_of_industry/ (accessed April 11, 2026).
8. Polityka «Zrobleno v Ukrayini» rozshyryuye mezhi [The “Made in Ukraine” policy expands the boundaries]. Available at: <https://ukurier.gov.ua/uk/articles/politika-zrobleno-v-ukrayini-rozshiryuye-mezhi/> (accessed April 11, 2026).
9. 90 tysyach pidpryyemtsiv otrymaly derzhavnu pidtrymku za dva roky roboty polityky «Zrobleno v Ukrayini» [90 thousand entrepreneurs received state support over two years of the "Made in Ukraine" policy]. Available at: <https://me.gov.ua/News/Detail/a4cde983-ac8a-48b1-a90d-158790b39bf2?lang=uk-UA&title=90-TisiachPidprimtsivOtrimaliDerzhavnuPidtrimkuZaDvaRokiRobotiPolitikizroblenoVUkraini> (accessed April 11, 2026).

Дата надходження статті: 16.04.2026

Дата прийняття статті: 06.05.2026

Дата публікації статті: 12.05.2026